Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 17. Warszawa, dnia 10 czerwca 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne.

193.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 maja 1927 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o udzielaniu poręki państwowej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o udzielaniu poręki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 481) otrzymuje brzmienie następujące:

„Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania poręki państwowej za zobowązania, wymienione w artykułach następnych, w ramach stałego kontyngentu, którego wysokość ustala się na 200 miljonów złotych w złocie lub ich równowartości w złotych obiegowych i w walutach zagranicznych wedle parytetu złota".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospoltej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(D. U. R. P. z dnia 28 maja 1927 r. Nr. 46, poz. 406).

Podatki bezpośrednie

194.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

z dnia 17 maja 1927 r.

w sprawie zmiany art. 2 ustawy z dnia 31 lipca, 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich, oraz w należytościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 2 Ustwy z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należytościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) otrzymuje następujące brzmienie:

„Od zaległości w podatkach gruntowych pobiera się karę za zwłokę w wysokości 1% miesięczne, od zaległości zaś we wszystkich innych podatkach i opłatach (art. 1) pobiera się karę za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie, począwszy od 15 dnia po upływie terminu płatności".

Art. 2. Przepisy ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należytościach stemplowych kar za zwłokę, odstek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) — ze zmianami, wprowadzonemi przez niniejsze rozporządzenie — stosuje się analogicznie do samoistnych danin komunalnych.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu, a jeśli chodzi o postanowienia art. 2 — Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1927 r.

Prezydent Rzeczypospoltej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. Nr. z dnia 28 maja Nr. 46, poz. 401).

195.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 maja 1927 r.

w sprawie zwolnienia listów zastawnych od podatku od kapitałów i rent.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zwalnia się od podatku od kapitałów i rent wymienione w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 517) przychody z listów zastawnych, emitowanych przez instytucje kredytowe.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) Dr. *Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(D. U. R. P. z dnia 28 maja 1927 r. Nr. 46, poz. 403).

Opłaty stemplowe.

196.

OKÓLNIK L. DPO. 1508/VII.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, do Urzędów opłat stemplowych oraz do tych Urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, którym są poruczone sprawy opłat stemplowych.

Ministerstwo Skarbu zezwala gminnym Kasom pożyczkowo-oszczędnościowym, zorganizowanym na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1069), na kasowanie znaczków stemplowych na wekslach według zasad, podanych w § 157 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713).

Skasowanie znaczków stemplowych, umieszczonych na wekslu własnym, płatnym na rzecz lub na zlecenie gminnej Kasy pożyczkowo-oszczędnościowej ma nastąpić w dniu otrzymania weksłu przez tą Kasę.

Warszawa, dnia 23 maja 1927 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

197.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu *).

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

67. *(art. 66 i 72).* Jeżeli cukrownia kupuje nasiona buraczane celem dostarczenia ich planta-

---

*) **Sprostowanie.** W wykładni 53 (Nr. 15 Dziennika Urzedowego) zdanie pierwsze powinno brzmieć: „W myśl ustepu trzeciego art. 20 u. o. s. normalny termin trzechtygodniowy (przewidziany w ustepie pierwszym, względnie drugim tegoż artykułu) ulega przyśpieszeniu, jeżeli przed upływem terminu normalnego „ma być wykonana umowa, którą stwierdza pismo"; w tym przypadku należy uiścić opłate przed rozpoczeciem wykonania umowy".

W teiże wykładni, na str. 279, w wierszu 3 od góry należy skreślić wyrazy „w całości lub w części".

W ustepie ostatnim, w wierszu pierwszym, zamiast „częściowo" winno być „częściowe".

W wykładni 56, w wierszu 3, zamiast „wyznaczy" winno być „wyznacza".

W wykładni 57, w ustępie drugim, w wierszu 1. zamiast „Pismo, którem mocodawca" winno być „Pismo klienta, którem on".

W teiże wykładni w ustepie trzecim, w wierszu 1. zamiast „mocodawca" powinno być „klient". Cześć druga zdania ostatniego (po średniku) powinna brzmieć: „pokwitowanie zaś, które klient wręcza bankowi, nie stwierdza „uiszczenia sumy należnej na mocy wekslu", lecz stwierdza uiszczenie należności wynikłej z umowy o oświadczenie usług".

W wykładni 61, przy końcu, zamiast „142/VII/27" ma być „192/VII/27".

W wykładni 62 zamiast „137, punkt 6" winno być „141, punkt 13c".

W wykładni 65 zamiast „142, punkt 13c" winno być „137, punkt 6".

torom buraków i te umowy kupna zawiera z rolnikiem-hodowcą, którego przedsiębiorstwo produkcji nasion nie podlega podatkowi przemysłowemu, to pismo, stwierdzające tę umowę podlega opłacie w wysokości 1%, przewidzianej w art. 66 u. o. s., w braku pisemnego stwierdzenia umowy rachunek lub inne pismo, stwierdzające jej wykonanie podlega opłacie w wysokości 1%, przewidzianej w punkcie b) artykułu 72 u. o. s. Stawka 0,2%, przewidziana w punkcie 1) artykułu 67 względnie w punkcie a) artykułu 72 nie ma zastosowania, gdyż do prowadzenia cukrowni jest wprawdzie niezbędnem nabywanie buraków, ale nie jest niezbędnem nabywanie nasion buraczanych, które producent buraków może nabywać bezpośrednio od producenta nasion. Nabywanie nasion buraczanych przez cukrownię nie należy więc do zakresu jej przedsiębiorstwa. (Patrz wykładnię Nr. 68). (L. DPO. 9236 27/VII).

68. *(art. 67, 69, 72 i 90).* Wyrazy: „w zakresie swego przedsiębiorstwa" użyte w punkcie 1 artykułu 67, w punkcie 4 artykułu 69, w punkcie „a" artykułu 72 i w punkcie „a" artykułu 90, oznaczają czynności zwyczajne, ciągle **się powtarzające** (w odstępach czasu krótszych lub dłuższych), bez których prowadzenie danego przedsiębiorstwa nie byłoby możliwe. Do zakresu przedsiębiorstwa **przemysłowego** należą zatem: 1) **nabywanie** surowców, maszyn, narzędzi, paliwa, środków przewozowych (wozów, koni pociągowych, samochodów ciężarowych i t. p.), paszy dla koni pociągowych, 2) **sprzedawanie** towarów, wytworzonych przez dane przedsiębiorstwo przemysłowe. Natomiast **nie** należą do zakresu przedsiębiorstwa czynności **jednorazowe** (n.p. budowa budynku fabrycznego i zakupywanie w tym celu materjałów budowlanych; zakupno istniejącej już fabryki wraz z zapasami surowców i gotowych towarów), ani też czynności **przypadkowe** (n.p. sprzedaż maszyny zużytej lub nieodpowiadającej już aktualnemu stanowi rozwoju techniki (L. DPO. 2936/VII/27).

69. *(art. 134, ustęp drugi).* I. Umowa, na mocy której jedna strona przyrzeka udzielać stronie drugiej pożyczek, w ten sposób, że wysokość każdej poszczególnej pożyczki oznaczy korzystający z kredytu, że jednak każdoczesny stan zadłużenia nie może przekroczyć pewnej kwoty, zgóry oznaczonej, jest „umową w przedmiocie otwarcia kredytu" i podlega opłacie (w wysokości 3 zł. lub 0,1%) przewidzianej w ustępie drugim art. 134 u. o. s.

Przykład: Osoba A w dniu 1 czerwca otworzyła osobie B kredyt w wysokości 100.000 zł. Osoba B skorzystała z tego kredytu po raz pierwszy w dniu 3 czerwca, podnosząc 80.000 zł. W dniu 20 czerwca spłaciła 30.000. W dniu 15 lipca podniosła 40.000 zł. W dniu 1 września spłaciła 90.000 zł. W dniu 1 października podniosła 100.000 zł. Łączna suma otrzymanych pożyczek wynosi do dnia 1 października 220.000 zł. (80.000 plus 40.000 plus 100.000), a mimo to umówiona maksymalna suma zadłużenia nie została przekroczona. Opłatę należy uiścić (zgóry) od tej sumy maksymalnej, t. j. od 100.000 zł.

Również wtedy istnieje „umowa w przedmiocie otwarcia kredytu", gdy jedna strona otwiera drugiej kredyt, nie oznaczając zgóry maksymalnej kwoty każdoczesnego stanu zadłużenia. W tym przypadku (o ile nie chodzi o kredyt wekslowy; p. niżej dział III niinejszego okólnika) ma zastosowanie art. 9 u. o. s. Należy więc uiścić opłatę: po raz pierwszy od kwoty pierwszej pożyczki; po raz drugi przy tej pożyczce, której wysokość spowodowała podwyższenie stanu zadłużenia ponad sumę pożyczki pierwszej, przyczem za podstawę wymiaru przyjmuje się różnicę między pożyczką ostatnią a pożyczką pierwszą; po raz trzeci — przy tej pożyczce, która spowoduje zwiększenie stanu zadłużenia ponad sumę, która spowodowała wymierzenie opłaty drugiej — itd.

Przykład. Korzystający z kredytu (która kwota nie została zgóry oznaczona) otrzymał pierwszą pożyczkę w dniu 1 czerwca w kwocie 30.000 zł. W dniu 1 lipca spłacił 25.000 zł. (stan zadłużenia 5.000 zł.). W dniu 15 lipca otrzymał drugą pożyczkę w kwocie 15.000 zł. (stan zadłużenia 20.000 zł.). W dniu 1 sierpnia otrzymał trzecią pożyczkę w kwocie 8.000 zł. (stan 28.000 zł.). **W dniu 10 sierpnia otrzymał pożyczkę czwartą w kwocie 10.000 zł.** (stan 38.000 zł.). W dniu 1 września spłacił 15.000 zł. (stan 23.000 zł.). W dniu 1 października otrzymał pożyczkę piątą w kwocie 10.000 zł. (stan 33.000 zł.). **W dniu 15 października otrzymał pożyczkę szóstą w kwocie 20.000 zł.** (stan 53.000 zł.). Opłatę należy uiścić: przy pożyczce pierwszej: od 30.000 zł.; przy pożyczce czwartej: od 8.000 zł. i przy pożyczce szóstej: od 15.000 zł.

Charakterystyczną cechą **obu** powyższych typów umowy w przedmiocie otwarcia kredytu jest to, że suma pożyczek, które zostaną udzielone na mocy umowy jednego lub drugiego typu, **nie jest** zgóry znana. Charakterystyczną cechą typu **pierwszego** jest ponadto okoliczność, że suma udzielonych pożyczek może wielokrotnie przewyższyć maksymalną kwotę każdoczesnego stanu zadłużenia (wynosi bowiem w przykładzie wyżej przytoczonym 220.000 zł. przy sumie stanu zadłużenia, wynoszącej 100.000 zł.).

Przeciwieństwem „umowy w przedmiocie otwarcia kredytu" jest „przyrzeczenie udzielenia pożyczki w kwocie ściśle określonej" (art. 134, ustęp drugi, **zdanie drugie**). Przy takiem bowiem przyrzeczeniu strony postanawiają, że ma być udzielona pożyczka **jedna**, której wysokość zgóry oznaczają (nie mamy więc do czynienia z szeregiem pożyczek, których ilość i wysokość nie jest zgóry znana i co do których strony oznaczają jedynie maksymalną kwotę stanu zadłużenia). Typem pisma, stwierdzającego przyrzeczenie tego rodzaju, jest promesa w przedmiocie udzielenia pożyczki hipotecznej.

II. Ministerstwo Skarbu zezwala na mocy art. 177, aby w przypadkach, w których umowę w przedmiocie otwarcia kredytu zawiera—w charakterze udzielającego kredyt — osoba prawna, wykonywająca czynności bankierskie, opłata w wysokości 0,1% była uiszczona dopiero przy pierwszem skorzystaniu z kredytu. To odroczenie płatności jest uzależnione od uiszczania opłat,

o których mowa w sposób, podany w art. 25 u. o. s. Osoby prawne, wykonywające czynności bankierskie, które dotychczas nie postarały się o zezwolenie na „uiszczanie bezpośrednie" co do opłat od umów w przedmiocie otwarcia kredytu (art. 25, ustęp trzeci u. o. s.; § 40 r. w. s.), mogą zastosować ten sposób uiszczania na podstawie niniejszej decyzji; mają jednak przedstawić izbie skarbowej wzór „rejestru opłat stemplowych" do zatwierdzenia (§ 41 r. w. s.).

III. Przepis art. 134 (ustępu drugiego), w myśl którego pismo, stwierdzające umowę w przedmiocie otwarcia kredytu, podlega — o ile chodzi o **kredyt wekslowy** — opłacie w wysokości 3 zł., ma zastosowanie tylko wówczas, gdy według umowy należy przy **każdorazowem** korzystaniu z kredytu złożyć weksel, wymieniający sumę wekslową, bądź wystawiony przez korzystającego z kredytu, bądź przez niego **przyjęty**, bądź wymieniający korzystającego z kredytu, jako **remitenta.**

Natomiast w przypadkach, w których brak powyższych warunków, w których więc weksle mają służyć jedynie **na zabezpieczenie** otwartego kredytu, należy uiścić opłatę w wysokości 0,1% od sumy kredytu (według zasad, podanych w działach I i II niniejszego okólnika). Taki stan rzeczy zachodzi: a) gdy osoba korzystająca z kredytu składa weksel, tylko raz jeden (przy zawarciu umowy w przedmiocie otwarcia kredytu lub przy pierwszem skorzystaniu z kredytu), weksel, pozostający w posiadaniu udzielającego kredyt przez cały czas trwania stosunku otwartego kredytu, b) gdy weksle (wszystkie lub niektóre) są wekslami blanco (nie zawierają sumy wekslowej), c) gdy osoba, korzystająca z kredytu, składa weksle, uzyskane drogą skupu (przeniesione na nią drogą indosu remitenta lub dalszego indosu).

Pismo, wystosowane przez osobę A do osoby B, w którem pierwsza oświadcza, że składa weksel blanco „na zabezpieczenie wszystkich swoich zobowiązań" wobec osoby B i że „na wypadek nieuiszczenia w terminie przypadających należności z tytułu jakiegokolwiek swego zobowiązania wobec osoby B zgadza się, aby weksel został wypełniony sumą, osobie B należną, — podlega opłacie w wysokości 0,1% według zasad, podanych wyżej w dziale I niniejszego okólnika dla typu **drugiego** umowy w przedmiocie otwarcia kredytu (L. DPO. 2899/VII/27).

70. *(art. 137 p. 6).* Pokwitowania świadków i znawców słuchanych w postępowaniu sądowem, z odbioru ich należności za udział w postępowaniu sądowem jakoteż pokwitowania notarjuszów, mających siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, z odbioru ich należności za pełnienie funkcji komisarza sądowego — są wolne od opłaty stemplowej (L. DPO. 1453/VII/27).

71. *„(Art. 152 i 143).* Obowiązek wezwania petenta do uiszczenia opałty stemplowej od podania ciąży na tym urzędzie, do którego podanie winno być wniesione **według właściwych przepisów.** Jeżeli podanie, od którego nie uiszczono należnej opłaty, wniesiono do urzędu niewłaściwego, to urząd ten może odstąpić podanie urzędowi właściwemu bez uprzedniego wezwania petenta do uiszczenia opłaty (L. DPO. 3788/VII/27".

72. *(art. 154, 157—159).* Poświadczenia (Beurkundungen), wymienione w dziale III części V austrjackiej ustawy notarjalnej z dnia 25 lipca 1871 r. Dz. P. P. Nr. 75) podlegają opłatom stemplowym według zasad następujących:

Poświadczenie zgodności odpisu z pierwopisem (§§ 77 ust. not.) podlega opłacie w wysokości 20 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (art. 157 u. o. s.) — z ograniczeniem, wynikającem z ustępu ostatniego art. 157 u. o. s.

Poświadczenie zgodności tłumaczenia z oryginałem (§ 78 ust. not.) podlega opłacie w wysokość 3 zł., bez względu na rozmiary tłumaczenia (art. 154 u. o. s.).

Poświadczenie własnoręczności podpisu (§ 79 ust. not.) nie podlega opłacie (art. 158 u. o. s.).

Poświadczenie daty okazania dokumentu (§ 80 ust. not.) oraz świadectwo życia (§ 81 ust. not.) podlegają opłacie w wysokości 3 zł. (art. 154 u. o. s.).

Protokół, stwierdzający oświadczenie, złożone przez notarjusza imieniem strony (§ 83 ust. not.), protokół ogólnego zebrania (§ 87 ust. not.) oraz protokóły, przewidziane w § 86 ust. not. podlegają opłacie według zasad, podanych w art. 139 u. o. s., o ile nie mają zastosowania art. 102 lub 105—108 u. o. s. Zaświadczenia, wydawane na podstawie takich protokółów (§§ 84, 85, 87 i 88 ust. not.) podlegają opłacie w wysokości 1 zł. każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157); opłata od zaświadczenia nie może jednak — w myśl ustępu ostatniego art. 157 — wynosić więcej, niż opłata od protokółu.

Protesty (§ 89 ust. not.) podlegają opłacie stemplowej w myśl art. 159 u. o. s., utrzymanego w mocy w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 381). (L. DPO. 3811/VII/27.

Monopol tytoniowy.

198.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 maja 1927 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych:

Papierosy:

Firma	Marka	Opakowanie	Cena za 1 sztukę
Abdulla & Co. Ltd. w Londynie	Turkis Coronet .	20	40 gr.
	„ Rose Tipped	20	70 „
Ed. Laurens Ltd. w Genewie	Prince de Monaco .	20	35 „
	Royal Derby . .	20	55 „
Nestor Gianaclis w Kairo	King	20	50 „

Powyższe papierosy sprzedawane będą w miarę posiadanych zapasów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 28 maja 1927 r. Nr. 46, poz. 412).

Monopol spirytusowy.

199.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa o ustaleniu wysokości odpędu spirytusu dla całego Państwa oraz o podziale odpędu pomiędzy poszczególne województwa na trechlecie 1927/28, 1928/29 i 1929/30.

Na podstawie art. 47 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo odpędu dla gorzelni rolniczych i przemysłowych dla całego Państwa na trzechlecie 1927/28, 1928/29 i 1929/30 ustala się w wysokości 1.187.500 hektolitrów spirytusu 100°, z czego 950.000 hl. przypada do podziału pomiędzy gorzelnie rolnicze i przemysłowe, zaś 237.500 hektolitrów spirytusu 100° pozostawia się jako rezerwę odpędową na okres wymienionych trzech kampanij.

§ 2. Prawo odpędu dla gorzelni rolniczych i przemysłowych dla poszczególnych województw na obszarze całego Państwa na kampanje 1927/28, 1928/29 i 1929/30 ustala się w wysokości następującej:

WOJEWÓDZTWO	Prawo odpędu gorzelni rolniczych	Prawo odpędu gorzelni przemysłowych: przerabiających melasę	drożdżowych	owocowych	pejsachowych	Razem	Ogólne prawo odpędu dla gorzelni rolniczych i przemysłowych
	w województwie na kampanje 1927/28, 1928/29 i 1929/30						
	hektolitrów w 100°						
Warszawskie	64.014	9.942	3.441	—	—	13.383	77.397
Łódzkie	55.760	6.823	3.279	—	—	10.102	65.862
Kieleckie	35.253	5.955	978	—	—	6.933	42.186
Lubelskie	71.097	7.214	1.399	—	650	9.263	80.360
Białostockie	24.553	886	—	—	300	1.186	25.739
Poznańskie	282.971	—	7.720	312	—	8.032	291.003
Pomorskie	105.118	2.793	—	579	—	3.372	108.490
Wileńskie	11.053	687	506	—	250	1.443	12.496
Nowogródzkie	13.829	—	—	—	—	—	13.829
Poleskie	8.710	—	—	—	—	—	8.710
Wołyńskie	6.932	982	417	—	300	1.699	8.631
Krakowskie	19.914	11.660	1.372	887	—	13.919	33.833
Lwowskie	85.376	2.514	843	120	—	3.477	88.853
Stanisławowskie	21.056	—	2.777	—	—	2.777	23.833
Tarnopolskie	49.866	—	312	—	—	312	50.178
Śląskie	18.498	—	—	102	—	102	18.600
Razem	874.000	49.456	23.044	2.000	1.500	76.000	950.000

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(D. U. R. P. z dnia 28 maja 1927 r. Nr. 46, poz. 411).

200.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 maja 1927 r.

w sprawie aparatów kontrolnych w gorzelniach.

Na mocy art. 43 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

§ 1. Do kontrolowania produkcji spirytusu przeznacza się aparat kontrolny systemu Siemensa (alkoholomierz samoczynny), zalegalizowany w sposób przepisany.

Będące w użyciu na podstawie dotychczasowych przepisów aparaty kontrolne innych systemów, jak Beschornera, Pricka, Bobera i Dolaińskiego, będą wymienione na aparaty kontrolne systemu Siemensa, których wraz z filtrami dostarczy gorzelniom Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Przedsiębiorca gorzelni obowiązany jest swoim kosztem odebrać dostarczony aparat z filtrem z najbliższej stacji kolejowej, ustawić go w gorzelni, tudzież wykonać urządzenia i roboty, potrzebne do udzędowego zabezpieczenia. Wszelkich napraw aparatu kontrolnego i filtru, celem utrzymania ich w stanie używalności, przedsiębiorca dokonywa swoim kosztem pod nadzorem władzy skarbowej, ponosząc koszty przesyłki przyrządów do wskazanej przez władze skarbowe wytwórni i zpowrotem.

§ 2. Warunki, na jakich Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego odkupi od przedsiębiorców aparaty kontrolne systemu Siemensa, będące ich własnością, a uznane za odpowiednie do dalszego użytku urzędowego w gorzelni, zostaną osobno ustalone.

Kolejność, w jakiej aparaty kontrolne innych systemów, znajdujące się w gorzelniach, będą zamieniane na aparaty systemu Siemensa ustali Ministerstwo Skarbu.

§ 3. Do czasu ustawienia aparatów systemu Siemensa, pozostają w gorzelniach obecnie znajdujące się tam aparaty innych systemów, a w gorzelniach, w których za zezwoleniem Ministra Skarbu produkcja spirytusu odbywa się bez aparatu mierniczego, rzeczywistą ilość wypędzonego spirytusu oblicza się w magazynie gorzelni, pozostającym stale pod urzędowem zamknięciem.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześine tracą moc obowiązującą §§ 79 i 80 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218).

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 28 maja 1927 r. Nr. 46, poz. 413).

201.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU.

z dnia 14 maja 1927 r.

w sprawie likwidacji znajdujących się w fabrykach wódek gatunkowych zapasów naczyń o nieprzepisowej pojemności.

Na mocy art 25 ust. 3 oraz art. 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

§ 1. Na zlikwidowanie posiadanych przez fabryki wódek gatunkowych zapasów naczyń o pojemnościach, nieodpowiadających przepisom ust. 2 art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym, wyznacza się trzymiesięczny termin od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 28 maja 1927 r. Nr. 46, poz. 414).

Przepisy celne.

202.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA.

z dnia30 maja 1927 r.

o dalszem przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 lit. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin mocy obowiązującej rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu

oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 22) przedłuża się dalej do dnia 31 sierpnia 1927 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1927 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 29 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 278).

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:

(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 maja 1927 roku Nr. 37, poz. 425).

203.

OKÓLNIK L. DC. 4592 II 27.

z dnia 1 czerwca 1927 r.

w sprawie pobierania akcydencji przy warunkowych odprawach towarów.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz Urzędów Celnych.

Na skutek zapytania jednej z Dyrekci Ceł, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy warunkowych odprawach przywozowych, uskuteczniany na podstawie art. 12 rozporządzenia o taryfie celnej, w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 137, poz. 1145), w razie braku dokumentów handlowych, przewidzianych w § 16 rozporządzenia o postępowaniu celnem, dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcydencji) pobierać nie należy.

Urzędy celne obowiązane są jedynie żądać złożenia zabezpieczenia acydencji w sposób ustalony dla zabezpieczenia cła przy odprawach warunkowych, przyczem zebezpieczenie to podlegać będzie zwrotowi, o ile warunkowo odprawiony towar zostanie w terminie ustalonym z powrotem wysłany zagranicę.

O ile sprawa dotyczy targów i wystaw, zabezpieczenia akcydencji pobierać nie należy zgóry, lecz dopiero przy definitywnej odprawie, o ile towar (eksponat) nie zostanie zwrócony zagranicę.

Dyrektor Depertamentu Ceł:

(—) *Dr. W. Rasiński.*

Przepisy rachunkowo-kasowe.

204.

OKÓLNIK L. D. K. 1.311/WAK.

W sprawie wypłaty zaopatrzeń emerytalnych przez przelew na konta czekowe w P. K. O.

Do Izby Skarbowej w Warszawie, we Lwowie, w Poznaniu, w Krakowie, Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Pocztową Kasą Oszczędności oraz Najwyższą Izbą Kontroli nadaje punktowi 1-a tut. rozporządzenia z 12 kwietnia 1927 r. L. DK. 808/WAK. następujące brzmienie: „oświadczenie, zaświadczone uprzednio przez Biuro Zgłoszeń Pocztowej Kasy Oszczędności, że wyszczególnionem kontem wyłącznie sama dysponuje z wykluczeniem wszelkich innych osób (pełnomocników), jako też".

Warszawa, dnia 28 maja 1927 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *R. Czauderna.*

205.

OKÓLNIK L. DK. 1341/WAK.

Częściowa zmiana § 88 Instrukcji dla kas skarbowych.

Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli uzupełnia, względnie zmienia częściowo § 88 Instrukcji dla kas skarbowych (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 45, Monitor Polski Nr. 285 z r. 1921) w sposób następujący:

W zdaniu pierwszem ustępu pierwszego po słowach „przykleja do asygnacji" dodaje się wyrazy „w miejscu, przeznaczonem na pokwitowanie asygnowanej sumy"

W ustępie przedostatnim po słowach „sporządzonych przez kasę not" skreśla się wyrazy „z dołączeniem do nich kwitów pocztowych" i zastępuje się je wyraazmi „z powołaniem się w nich na asygnacje, do których zostały przyklejone pokwitowania pocztowe (nazwa władzy asygnującej, numer asygnacji, dział i § budżetu").

W związku z powyższemi zmianami zarządza Ministerstwo Skarbu, aby przy wykonywaniu cenzury rozchodowych dowodów kasowych sprawdzały izby skarbowe wydatki, dokonywane na podstawie not kasowych, z pokwitowaniami pocztowemi, znajdującemi się przy odnośnych asygnacjach, i aby fakt sprawdzenia był stwierdzany na notach podpisem urzędnika sprawdzającego.

Dyrektor Departamentu:

(—) *R. Czauderna.*

Drukarnia Państwowa. Miodowa Nr. 22. Nr. 36815. 23.V. 1927. 6000.